

Folketingets Beskæftigelsesudvalg
lov@ft.dk

Christian Juhl
Christian.Juhl@ft.dk

Beskæftigelsesministeriet

Holmens Kanal 20

1060 København K

T +45 72 20 50 00

E bm@bm.dk

www.bm.dk

CVR 10172748
29. marts 2021

J.nr. 20215200106

Beskæftigelsesudvalget har i brev af 1. marts 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 279 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Christian Juhl (EL).

Spørgsmål nr. 279:

”Fredag d. 19. februar omkom en tagdækker ved fald fra et tag i ca. 4 meters højde. Der var ingen sikring mod nedstyrtning, fordi reglerne åbner op for, at det kan undlades under visse omstændigheder.

Området reguleres af »Bekendtgørelse om bygge- og anlægsarbejde nr.1989«, paragrafferne 37 og 38. I paragraf 37 er der et generelt krav om der overalt i bygninger, på arbejdsdæk m.v. effektivt sikres mod ned- og gennemstyrtning. Uanset faldhøjden. Paragraf 38 er en særparagraf, der kun omhandler risikoen for ned- og gennemstyrtning ved arbejde på tage. Der laves her to væsentlige undtagelser fra hovedreglen i § 37:

1. Ved taghældning på under 15 grader må der arbejdes op til 3,5 meter uden rækværk eller anden sikring. På skridsikkert underlag og under gode vind- og vejrforhold kan denne grænse hæves til 5 meter.
2. Ved tage med hældning over 15 grader og en tagfod over 2 meter over det omgivende underlag kan der arbejdes uden sikring hvis der ikke foregår arbejde eller færdsel i over 5 meters højde.

Det virker meget ulogisk, at man gerne må risikere et fald på op til 5 meter, når man arbejder på et tag, mens der slet ikke må være faldfare andre steder på et byggeri. Uklarheden går igen i Bekendtgørelsen, AT-vejledningen og Branchevejledning om Tagdækning fra BFA Bygge og Anlæg.

På baggrund af ovenstående bedes ministeren besvare følgende spørgsmål:

A. Hvad mener ministeren om, at der er uklarhed i reglerne?

B. Hvad mener ministeren om, at parterne tilsyneladende har overført formuleret uklarheden i Branchevejledningen?

C. Hvad vil ministeren gøre for at skabe sammenhæng i reglerne, så de beskytter bedst muligt og dermed undgå, at lignende alvorlige arbejdsulykker sker i fremtiden? ”

Svar:

Jeg vil gerne understrege, at det er helt uacceptabelt, at det er forbundet med livsfare at udføre sit arbejde. Det skal være sikkert at gå på arbejde, og det er arbejdsgivernes ansvar at sikre dette. Der er tale om en meget ulykkelig sag, der understreger, hvor vigtigt det er at have fokus på det forebyggende arbejdsmiljøarbejde. Dødsulykker og alvorlige ulykker skal forebygges, og det gælder også i forbindelse med tagarbejde.

Nedenfor redegør Arbejdstilsynet for reglerne i forhold til besvarelsen af spørgsmål A og B.

På baggrund af den tragiske dødsulykke ved nedstyrtning fra tag og Arbejdstilsynets redegørelse om reglerne nedenfor kan jeg som svar på spørgsmål C oplyse, at jeg har bedt Arbejds miljørådet om at se på forebyggelsen af dødsulykker og andre alvorlige ulykker ved arbejde på tage på byggepladser.

Jeg har for det første bedt Arbejds miljørådet om at overveje, hvad der kan iværksættes af initiativer på området, så denne type ulykker bedst muligt forebygges i fremtiden. For det andet har jeg bedt Arbejds miljørådet overveje, om tagreglerne i byggepladsbekendtgørelsen er udformet hensigtsmæssigt.

Jeg har anmodet Arbejds miljørådet om deres foreløbige vurderinger og forslag inden udgangen af september 2021. Herefter vil jeg orientere Beskæftigelsesudvalget om mine overvejelser.

Som nævnt har jeg til brug for besvarelsen af spørgsmål A og B indhentet en udtalelse fra Arbejdstilsynet, som oplyser følgende:

”Ad pkt. A:

Der er ikke tale om en uklarhed i reglerne i byggepladsbekendtgørelsen. Der er i bekendtgørelsens § 38 fastsat nogle beskyttelsesniveauer for sikring mod nedstyrtning ved tagarbejde, der er mere lempelige end det generelle beskyttelsesniveau for arbejde i højden, der er fastsat i bekendtgørelsens § 37. De mere lempelige beskyttelsesniveauer i § 38 tillader bl.a., at der under visse forhold kan arbejdes i op til fem meters højde uden sikring mod nedstyrtning ved arbejde på flade tage.

Både § 37 og § 38 i byggepladsbekendtgørelsen er fastsat under hensyn til reglerne i byggepladsdirektivet (direktiv 92/57/EØF). § 37 gennemfører et direktivkrav om, at arbejde i højden principielt kun må udføres, når der er etableret kollektive sikkerhedsforanstaltninger mod nedstyrtning, som fx rækværk. Der er dog samtidig også hjemmel i byggepladsdirektivet til nationalt at have de særlige regler for tagarbejde, der er fastsat i § 38. De lempeligere beskyttelsesniveauer for tagarbejde i

byggepladsbekendtgørelsen har en lang historik, og enkelte af bestemmelserne er over 50 år gamle. Reglerne er i sin tid fastlagt med inddragelse af arbejdsmarkedets parter.

Ad pkt. B:

Parterne i Branchefællesskabet for arbejdsmiljø i bygge og anlæg (BFA-BA) har i branchevejledning om tagdækning forklaret reglerne om sikring mod nedstyrtning ved tagarbejde korrekt. Det gælder både for flade tage med en hældning under 15 grader og for skrå tage med en hældning på 15 grader og derover.

Det forklares korrekt, at der på flade tage med en hældning under 15 grader kan arbejdes uden sikring langs tagkanten, hvis faldhøjden er under 3,5 meter, og der hverken er særlig fare for nedstyrtning eller særlig fare for tilskadekomst ved nedstyrtning. Højden kan hæves til fem meter under gode vind- og vejrforhold.

I forhold til skrå tage med en hældning på 15 grader og derover forklares det korrekt, at der skal sikres mod nedstyrtning ved tagfoden, når højden til tagfoden overstiger to meter, og der under arbejdet vil forekomme arbejde eller færdsel i en højde af fem meter og derover. Herudover gennemgås det i branchevejledningen, at der skal sikres mod nedstyrtning uanset højden, når der ved et fald fra taget fx er risiko for at ramme kældernedgange, lyskasser o.l., samt at det også gælder, når der fx er stærk vind, glat på taget, eller opmærksomhedskrævende arbejde tæt ved tagkanten.”

Jeg kan henholde mig til Arbejdstilsynets oplysninger.

Venlig hilsen

Peter Hummelgaard
Beskæftigelsesminister